

Süre ne kadar uzun olursa olsun “Bir an gibi geçiyor” deyişi yanıltıcıdır. Bir an gibi geçmez bizzat bir andır. Yine de en kısa süreye “an” dersin.

Türkiye’de solun gelişiminde, süre bakımından dört dönem birlikte yürüyor.

Yerel seçimin yapılacağı 30 Mart’a kadarki dönem, “anlık dönem”dir.

Yerel seçimin yanı sıra Cumhurbaşkanlığı seçimi ve milletvekilleri seçimini de kapsayacak dönem, “kısa dönem”dir.

Bu kısa dönemdeki seçimlerden sonra gelecek ilk seçimlere kadar olan dönem, “orta dönem”dir.

On yıldan daha sonrasına uzanan bir bakışla düşündüğündeyse “uzun dönem”li düşünüyor olursun.

Şunu söyleyebilirim ki kısa dönemde Türkiye’nin yönetici kadrosu köklü biçimde değişecek ve anlık dönemde olanlar bu konuda belirleyici olacak.

Ancak biz böyle köklü değişiklikleri çok gördük. Orta ve uzun dönemde dönüp dolaşıp aynı yere geldik. Bunu istemiyorsak orta ve uzun dönemli köklü değişikliklere gitmemiz gerekir ve bu konuda yapılacakların başında sosyalizm temelli bir solun oluşumunu sağlamak geliyor.

1960-1980 döneminde sosyalizm temelli bir solun gelişimi için fırsat çıkmış olmakla birlikte sol fidanının önce köküne kezzap dökülmesi sonra üzerine “Bana ne, sol benim” diyen CHP’nin olanca ağırlığıyla oturmasından dolayı fırsat kaçtı.

24 Ocak 1980’de başlamış olan ve ancak 2010’ların başında başarısını ilana kalkışabilen Darbe’nin 30 yıl sonra bile tutunamadığı 2013’te en açık biçimde ortaya çıktı; artık biliyoruz ki başarısızdır. İşte o darbenin sosyalistliği kökünden sökme girişimidir başarısızlığa uğrayan.

Türkiye’de solun şu anda içinde bulunduğu ikilemse şudur; anlık ve kısa dönemde gerçekleştireceği her ilerleme orta ve uzun dönemdeki atılım potansiyelini azaltacak, şimdiye kadar olanlar yinelenirse nihayetinde ortadan kaldıracaktır.

Türkiye’de beş on yıl içinde 20-30 milyon sosyalisttir potansiyelle kastım. Şimdilerde örgütlü olan soldaki katılıma baktığımızda bu rakamın yanında yokumsanacak kadar küçük olduğu hemen görülür.

Atılım gerçekleşirse şimdiki solcular, oluşacak olan soldakilerin arasında kumsalda kum tanesi gibi kalacak. İlk böyle bir psikolojik engel var. Varolan solcuların, haz duydukları sıra dışı konuları kalkacak, sıradanlaşacaklar. Bu da, bilinç düzeyinde her ne kadar istenen bir durum olarak gözükse de derinden iticidir.

Özgeci duygularla “burjuva” kaygılara dayanmayan bilinçli sosyalist bir akıl, dışındaki her türlü itiş kakışla nasıl başa çıkıyorsa içindeki her türlü iticilik hissini aşabilir. Psikolojik sorun vardır ama talidir.

Asıl sorun, yirmi yıl köküne kezzap dökülüp üzerine oturulduktan sonra 30 yıl kökü sökülmeyle çalışılan solun örgütlenme pratiğinin bu durumda varlığını idamenin gereklerine göre kurulmuş olmasıdır.

Solun elli yıllık mücadelesini kimse küçümseyemez ama önünde hızlı gelişme değil, olağanüstü sıçramalar yapma olanağı duruyor. Bu sıçramaları gerçekleştirmeye uğraşmak yerine alışık olunduğu biçimde mücadeleye devam ederse Türkiye’nin solu olarak yaygın sosyalist bir varlık, çok çok uzun bir dönemde ortaya çıkamaz.

“Gün, 2013’ü orta ve uzun dönemli olarak değerlendirme günüdür,” derim; yoksa yine bir gariptir solcu.